

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק 1

סיפורי מעשיות בענין טהרת המקוה

אור הזוהר 232 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מתי לימודו, ואימתי מתפלל באיזו שעה, ולבסוף שאל אותם מתי הולך הרב שלכם למקוה, ועל זה ענהו תלמיד אחד כי רק בערב שבת הולך רבינו למקוה, ובשאר ימות השבוע אינו הולך למקוה, שאל הרב הקדוש מצאנו? לא, ענהו התלמיד הנזכר לעיל רק בערב שבת קודש.

וְכַאֲשֶׁר באו התלמידים בחזרתם לביתם, וישאל אותם רבם הגאון הקדוש מהרי"א זכרונו לברכה מה דיבר עמם הקדוש הזה, ויענהו התלמיד כי הקדוש מצאנו שאל גם כן אם רבינו הולך במקוה בימי החול, ומה ענית שאלו הרב, אני השבתי כי רבינו אינו הולך במקוה רק בערב שבת קודש, ואז נתמלא הגאון מהרי"א בקפידה גדולה על התלמיד הזה ובהתרגשות אמרו לו, האיך תעיז בנפשך להשיב כן, וכי הולך אתה בימי חול למקוה אשר תדע כי אינך רואה אותי שם, והלא כאשר אני הולך למקוה הנך שוכב כבר על מטתך בתרדימה ושינה, הלא היה לך להשיב כי אינך יודע, ואז היה הרב הקדוש מצאנו זכרונו לברכה בעצמו יודע האיך לדון אותי במנהג הזה.

וְלֵאמֹר יכול הגאון מהרי"א זכרונו לברכה להתאפק רק תיכף כתב מכתב ערוך לפני רבינו הדברי חיים זכרונו לברכה ושם הציע כל התנהגותו, כי הגאון הקדוש מהרי"א זכרונו לברכה נהג לטבול עצמו במקוה בכל לילה קודם חצות ולקדש ולטהר עצמו, ועושה תיקון חצות ולומד חכמת הקבלה. (מעין גנים)

על ידי הטבילה במקוה - מבטל כל כוחות הטומאה והקליפות

שְׂמַעְתָּ מאבי הגאון הצדיק מוהר"א אב בית דין דקהלת מיזטש זצלה"ה, דבר נפלא מה שסיפר לו אחד ממיועזיו חסיד גדול שהוא היה מלמד בכפר, והיה מתנהג שבכל ימי החורף הוה תבר גזיזי דברדא ונחית וטבל בכל יום, וסמוך לנהר היה דר עכו"ם אחד שומר הכבישים הנקרא "אווטשארש", וכמעט בכל יום היה שואל אותו העכו"ם למה הוא טובל את עצמו, ודחה אותו בתירוצים שונים, אך פעם אחת היה קור גדול, ושאל אותו העכו"ם הלא היום קור גדול למה לך לטבול עצמך, וכעס עליו החסיד הנזכר לעיל ואמר לו מה איכפת לך ומה דאגתך ולמה אינו מביט עלי שום איש בזה שאני הולך לטבול, כי אם אתה.

ליזרו מאד בטבילת מקוה בפרט שליח ציבור

מַעֲשֵׂה ממקוה מהרב הקדוש מקאידינוב זצוקלה"ה, אשר החסיד בעצמו היה בעת ההיא בקאידינוב, שפעם אחד בשבת קודם התפלה היה מדברים בבית המדרש מענין גודל קדושת המקוה, והיה שם השליח ציבור דמתא ושחק עליהם, והיה לועג ומזלזל מענין המקוה, וחרה אפם, וסיפרו הדבר להרב הקדוש מקאידינוב זצלה"ה וענה להם אם כן מסתמא לא יתפלל היום, והחזן כאשר הלך אל התיבה להתפלל התחיל להתעלף עד שהיה לו לסכנת נפשות, והיו רצים להרב הקדוש הנזכר לעיל להתפלל עליו, וענה להם יקבל עליו שמעתי לא ישחק חס ושולם מקדושת המקוה וייטב לו, אבל באשר אמרו זאת להשליח ציבור לא ידע מה שמדברים אליו מחמת גודל חולשת העילוף, ירדו עוד הפעם להרב הקדוש אולי יאמר איזה סגולה להשליח ציבור, ויאמר להם מהרו והביאו צלוחית מים מן מי המקוה ושפכו לתוך גרונו ויהיה לו בעזרת השם רפואה תיכף ומיד וכן עשו, ותיכף כאשר שפכו המי המקוה לתוך גרונו היה לו רפואה וחזר לאיתנו, ואז קיבל השליח ציבור על עצמו להיות נזהר מאד בטבילת המקוה, כאשר ראה בעצמו שהיה לו רפואה על ידי מי המקוה. (עמק יהושע אחרון, שער הטהרה, אות י"ז)

טבל במקוה קודם חצות ולמד חכמת הקבלה

וְכַמֵּנָה ענין הטהרה במקוה קובע ותופס מקום בקודש אצל הרב הקדוש הדברי חיים זכותו יגן עלינו אמן נראה מהעובדא דלהלן המובאות בספר דברי מהרי"א אסאד זכותו יגן עלינו אמן על התורה, כי פעם אחת בא הגאון הקדוש הדברי חיים זכרונו לברכה לקהילה קדושה אופן, והתאספו שמה המון אנשים רבים למען הכיר ולקבל פני הרב הקדוש הזה, וגם הגאון הקדוש מהרי"א אסאד זכרונו צדיק לברכה, השתוקק מאד לראות ולהיראות עם הגאון הקדוש מרן הדברי חיים זכרונו לברכה, אמנם כאשר היה מוכן לנסוע לקבל פני קדשו, פתאום אחזהו הרגשת חולשה ולא היה בקו הבריאות, והיה מוכרח להישאר בביתו, אבל שלח ג' מתלמידיו לשאול בשלום הקדוש מצאנו זכרונו צדיק לברכה, וכאשר באו התלמידים לבית הדברי חיים הקדוש, ונדע שהמה תלמידי הגאון מהרי"א אסאד זכרונו צדיק לברכה מיד נתקבלו ברוב חיבה ואהבה אצל הרב הקדוש מצאנו זכרונו לברכה, וחקר ודרש מהם כל התנהגות רבם הגאון מהרי"א זכרונו לברכה

מקוה של האר"י

ויצו לנו בקבלה עד היום, המקוה של האר"י זכרוננו לברכה שהוא במורד ההר של העיר כלה העומדת על ההר, ואיש שהוא חולה השבר רחמנא ליצלן הוא דבר קשה לו מאוד מאוד לירד ולעלות משם העירה, וגם מי המקוה שם הוא מים חיים וקרים מאוד מאוד, ובקושי גדול יכולין לירד ולטבול טבילה אחת ושתיים, ומובן לנו כמה מסירות נפש שהיתה לרבינו האר"י ל" בהליכתו למקוה זו, וגם לעמוד פנימה ליחד יחודים כדרכו בקודש, ואף כי לא היה כאינשי דעלמא כי מלאך ה' צבאות הוא, אבל על כל פנים נקח מוסר לנו שהיום ברוך השם דשכיחי בכל שכונה ופנה מקואות חמות, שכל בעל נפש יזהר ויטהר גופו ונפשו בטבילה זו. (הוספות לספר קודש ישראל)

הסבא קדישא מראדשיץ - טבל שנית

הסבא קדישא טעם התגלותו בימי חורפו היה פעם בכפר סיסיענקא בימות החורף, ולא היה שמה מקוה לטבול בו רק נהר אחד אשר היה נקרא מגודל הקור שהיה אז, והלך הסבא קדישא שמה לטבול ו**תבר גזיזי דברדא וירד לתוך הנהר**, כאשר טבל ועמד תחת המים ורצה להגביה את עצמו אבל לא יכול בשום אופן, כי לא מצא את החור שירד בו, עד שבא לידי סכנה רחמנא ליצלן, בתוך כך עבר איכר אחד וראה שיהודי אחד נטבע במים, והיה בידו חנות והכה בחנותו לתוך הכפור, ועל ידי זה ניצול ועלה מן המים, בעלותו מן המים אירע ונגע ביד הערל, וקפץ שוב לתוך המים וטבל שנית. לאחר איזה שנים בעיר שנתפרסם שמו של הסבא קדישא בעולם, ואירע פעם אחת שהסבא קדישא עבר דרך כפר הנזכר לעיל, והכיר את הערל הנזכר לעיל שהציל אותו אז ממעמקי המים, וקרא הסבא קדישא את הערל ושאלהו אם הכיר אותו, ולא הכירו עד שהזכיר לו המעשה שהוא הוא אשר הציל אותו מהנהר שבכפר הלז הנזכר לעיל, ואמר האיכר לאשתו התזכור מה שאמרתי לך אז שזה היהודי יהיה "ראבין" ואמרה הן, ונתן לו הסבא קדישא איזה מטבעות להצלחה וברכו באריכות ימים ושנים, ואהני ליה להאי נכרי שהאריך ימים הרבה אחר כך.

(נפלאות הסבא קדישא מראדשיץ)

הענין לו העכו"ם מה אעשה שהדבר הזה נוגע לי מאד, והאמת אגיד ולא אכחד מה שאבי סיפר לי ששמע מזקנו שהיה מכסף גדול אשר מעת שרבי ישראל בעל שם טוב זכרוננו לברכה חידש וחזק את ענין המקוה, על ידי זה היה מבטל ממנו כל כחו, וכל כל מכשפי זמננו עד היום עד שכמעט נתבטל ממנו כל ענין הכישוף על ידי הטבילה במקוה והוא פלא. (עמק יהושע אחרון, שער הטהרה אות ט')

אלמלא ידעו העולם והכירו את ההרגשה נפלאה שמרגישים לאחר הטבילה במקוה, היו כל האנשים הולכים למקוה

כן סיפר אדוני אבי מורי ורבי על הצדיק ר' אליעזר הענאכבער ממאטערסדארף, תלמיד רבינו בעל תפארת אהרן זכרוננו צדיק לברכה, שהיה רגיל במקואות, וזמן קצר לפני פטירתו נפגשו במקוה, אף שהרופא הביע חשש שיש לו לר' אליעזר דלקת הריאה, לא שמע לו והלך לטבול במקוה, שאלו אדוני אבי מורי ורבי מדוע הוא מסתכן בעצמו לטבול במקוה במצב בריאותו החמור, ענה לו אותו צדיק: אלמלא ידעו העולם והכירו את ההרגשה נפלאה שמרגישים לאחר הטבילה במקוה, היו כל האנשים הולכים למקוה.

(בית ישראל, ח"ח דף ע"ח)

קדושת טבילת המקוה

מעשה ששמע הרב הקדוש מבארנוב זכרוננו צדיק וקדוש לברכה מדודו הרב הצדיק ר' משה מראזווידאוו זכותו יגן עלינו אמן, כי בעת שהיה אצל הרב באיהעל [הוא הגאון הקדוש בעל ישמח משה] סיפר לו הרב איך פעם אחת חלום לו כי נשאוהו באוויר וטבלו אותו בנהר ואמרו טהור טהור, וכאשר הקיץ משנתו ראה והנה תחת מראשותיו מונח פתקא וכתוב בה בזה הלשון: "שני מלאכים נשאוך, ובים טבלוך וטהור טהור קראוך", וסיפר הרב הקדוש מראזווידאוו, כי בעצמו ראה את הפיתקא והיה כמו חתיכת גליון שנקרע מן ספר תורה.

(מגדיל ישועות מלכו)

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבריו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודך ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל מי חיי, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].